

Fraga: a propòsit dels desnonaments

QUIM GIBERT
PSICÒLEG I COAUTOR DE
'REMOVENT CONSCIÈNCIES'

Una mare, amb tres fills de 4, 13 i 14 anys, foren desnonats el 20-11-20, per impagament del lloguer, d'un habitatge social de Fraga, del qual el propietari és el govern d'Aragó (DGA). Aquell matí fred de tardor els mobles i altres pertinences familiars van ser extretes del pis i deixades en el carrer. Qui va instar al jutjat a activar l'execució hipotecària fou la fundació privada Federico Ozanam. L'esmentada fundació, amb seu a Saragossa, gestiona immobles públics de la DGA i ha establert convenis de col·laboració amb Ibercaja. El procediment es va produir en plena pandèmia, malgrat que el ministeri espanyol de drets socials va explicitar, durant l'estat d'alarma, la suspensió dels desnonaments: "Tant si la vulnerabilitat és conseqüència del covid-19 com si ho fos per una causa anterior...". La Plataforma d'Afectats per la Hipoteca (PAH) del Baix Cinca ha fet costat a una quarantena de famílies, en els darrers anys, que s'han vist immerses en desallotjaments. Xandru Sánchez Hoya, el portaveu, subratlla que: "hem aconseguit aturar el 90% de les execucions". És el cas, per exemple, d'un bloc sencer de pisos ocupat de la plaça de sant Pere, al bell mig de la Fraga històrica, que amenaça ruïna. El BBVA, propietari de l'edifici, va iniciar els tràmits de desnonament el 2017, amb la qual cosa hi va haver una vista oral. L'ordre de desallotjament es va anar allargant en el temps. Sense disposar de cap resolució judicial ferma, el BBVA va decidir vendre la finca a Cerberus-Divarian, un fons

d'inversió, amb seu a Luxemburg (per esquivar probablement Hisenda), que molts titllen de societat pantalla. I, per postres, Cerberus-Divarian va reactivar la denúncia abans de registrar l'immoble al seu nom, segons m'explica Xandru Sánchez. Fruit d'aquestes irregularitats, el jutjat número 1 de Fraga va anul·lar el desnonament i el BBVA va haver de fer-se càrrec de les despeses. El deteriorament del bloc de la cèntrica plaça és visible a primer cop d'ull, ateses les enormes bretxes i l'esfondrament parcial del sostre. Tant és així, que el 9-12-21 la PAH va sol·licitar l'obertura d'un expedient a l'ajuntament a causa del risc evident d'ensorriment. A hores d'ara les autoritats municipals encara no s'han pronunciat. De cara recol·locar les famílies d'aquest edifici malmès és veritat que la Casa de la Vila no disposa de cap parc públic d'habitatge. Precisament per aquesta raó, el 2018 Carles Cabós Beltrán, regidor fragatí de Podem, va presentar una moció, en el ple consistorial, a fi i efecte de crear un inventari d'immobles buits de titularitat bancària. La proposició de Cabós es va aprovar per unanimitat. Cinc anys després, mai s'ha dut a terme l'acord municipal adoptat en aquella sessió plenària. Per a la citada plataforma fragatina, abans de construir a Fraga pisos nous de lloguer social, és prioritari enllestir, en caràcter urgent, l'esmentat inventari municipal. No es estrany, doncs, que ara mateix una família maliana de 6 persones, amb l'únic ingrés provinent del pare, no trobi un allotjament econòmic per viure dignament. Con-

següentment, han d'estar-se en un apartament de dues habitacions. Circumstàncies, com aquestes, aboquen sovint a emparaular lloguers, sense cèdula d'habitabilitat, en sectors degradats de la Fraga vella. Això explica que el col·lectiu anti-desnonaments disposi d'un fons comú (roba, calçat, electrodomèstics...) per ajudar famílies. El darrer episodi cal emplaçar-lo al carrer de sant Carles. Una família va adquirir una de les cases, amb un crèdit del BBVA. El 2012 es va iniciar un procés de desnonament quan la família no va poder assumir la hipoteca. I, en conseqüència, foren desallotjats, malgrat tenir canalla. El 2013 l'ajuntament de Fraga va obrir un expedient d'enrunament, amb la qual cosa va obligar al BBVA a demolir la casa. Tot apuntava, llavors, que el deute quedava anul·lat. Intrum Investiment, gestora d'impagaments, amb seu a Estocolom, etiquetada de fons voltor, va comprar el solar resultant i el deute al BBVA. Dies enrere la família va rebre una interlocutòria del jutjat número 1 de Fraga, amb motiu de la qual se'ls notificava la reobertura de les diligències, segons la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca del Baix Cinca. La PAH afirma, en un comunicat, que: "aquesta pràctica és manifestament il·legal, atès que un fons voltor no pot reclamar una propietat ni un deute contret d'un habitatge que fou adquirit en posterioritat a l'execució hipotecària primera a instàncies del BBVA". El telèfon de Xandru treu fum en el decurs de la conversa. Es tracta d'un fragatí d'adopció que es fa estimar. Un dels trucs és a ran d'una seixantena de racions que no s'han consumit en una trobada de caçaires a Campdàsens, en els Monegres. Xandru Sánchez Hoya, en un tres i no-res, ha contactat amb diverses famílies, en situació d'emergència social, que de seguida han acceptat fer-se càrrec dels àpats. Hores més tard han arribat unes peroles amb mongetes amb morro i orella de porc.

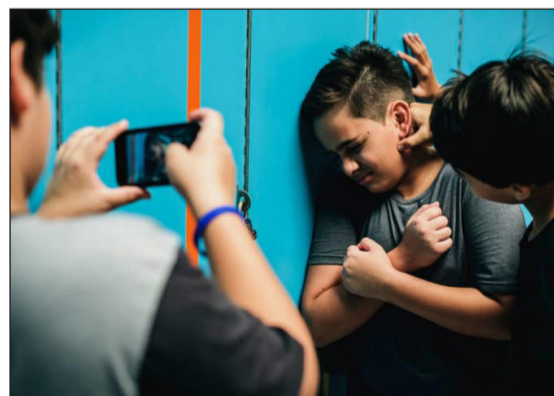
Un petit món violent

¡TARDE, QUERIDO!
MARISA GARCÍA VIÑALS

L'escola hauria de ser sempre el lloc on aprendre, fer amics i sentir-se acollit. En canvi, per a molts nens i nenes esdevé un territori de violència exercida pels propis companys. Segons les darreres estadístiques, a Espanya més de dos milions de menors són víctimes de l'assetjament escolar. "¿Por qué hacen esto?" es pregunta aterrida i traumatitzada Nora, la protagonista de *Un pequeño mundo*, seca, dura i alhora sensible i intel·ligent pel·lícula de Laura Wandel sobre el *bullying*. Filmada des del punt de vista d'aquesta alumna de primària, la cineasta aconsegueix que, davant la incomprensió de l'assetjament que pateix el seu germà, l'evolució psicològica de la nena ens posi el cor en un puny. A través dels ulls de la Nora, desfilen davant nostre la marginació, la morbositat de la imaginació infantil, la seva crueltat, la flagrant manca de respecte envers els professors i la impotència d'aquests per resoldre el conflicte. El més greu, però, és veure que la víctima acaba sent agressor... Malgrat la contundència amb que apunta els temes, el film no ho explica tot obligant l'espectador

a completar el puzzle. No et dona respir. En obviar les causes de l'assetjament, et força a elucubrar: ¿l'excessiva permissivitat en el món familiar crea petits tirans?, ¿l'augment de la violència al carrer i a les xarxes socials repercuteix en l'alumnat? O bé cal buscar en les possibles carencies afectives dels agressors o en la seva manca d'empatia. Sigui com sigui, estaria bé que les comunitats educatives veiessin la pel·lícula, sobretot les que miren cap a un altre costat. El major còmplice de l'assetjament escolar és el silenci. I qui més callen són les víctimes. I els pares i mares dels agressors. Per evitar-lo, cal perdre la por a manifestar l'assetjament,

sovint larvat, i fer ostensible una actitud de saludable prevenció. Ni un pessic de violència, física o psíquica! Si parlant del divorci, Groucho Marx sentència: "El matrimonio es la principal causa de divorcio", vist l'assetjament escolar, ¿cal replantejar el futur de l'escola?... Darrerament, per justificar la inhumana actuació del dictador Putin s'especula si va patir assetjament o maltractes de petit. Potser sí. Potser no. M'inclino a pensar que, a més de la concupiscència amb el poder, igual allò que el mou és la venjança. I tothom sap que es serveix amb delectant estupidesa. Detall a no subestimar. ¿Té límits l'estupidesa? S.O.S.!!